

Sygn. akt IX Ka 17/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 maja 2017 roku

Sąd Okręgowy w Toruniu IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Marzena Polak (spr.)

Sędziowie SSO Lech Gutkowski

SSO Andrzej Walenta

Protokolant st.sekr.sądowy Katarzyna Kotarska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Toruń-Wschód w Toruniu Joanny Winogrodzkiej

po rozpoznaniu w dniu 11 maja 2017 roku

sprawy ***G. B. (1), oskarżonego z art. 191 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk***

na skutek apelacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego

od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu

z dnia 27 października 2016 roku sygn. akt VIII K 669/16

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zwalnia oskarżycielkę posiłkową od uiszczenia kosztów sądowych za II instancję, a wydatkami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

Sygnatura akt IX Ka 17/17

UZASADNIENIE

Prokuratura Rejonowa T.-Wschód w T. oskarżyła ***G. B. (1)*** o to, że: w dniu 4 lipca 2015 roku w miejscowości Z., ul. (...), stosując przemoc fizyczną poprzez siłowe przewrócenie na podłogę i ciągnięcie za nogi w kierunku drzwi wyjściowych oraz unieruchomienie poprzez objęcie pokrzywdzonej od tyłu za nogi, zmusił pokrzywdzoną do opuszczenia zajmowanego wcześniej lokalu mieszkalnego pod w/w adresem, a ponadto w tym samym miejscu i czasie doprowadził do powstania obrażeń w postaci skręcenia okolicy kręgosłupa szyjnego, otarcia naskórka łokcia prawego, siniaka łokcia prawego, zadrapania części grzbietowej śródrecza prawego oraz siniaka barka lewego, powodując naruszenie czynności narządów ciała trwające nie dłużej niż 7 dni w rozumieniu odpowiedniego art. kodeksu karnego, czym działał na szkodę A. B., ***tj. o popełnienie przestępstwa określonego w art. 191 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.***

Wyrokiem z dnia 27 października 2016 roku, Sąd Rejonowy w Toruniu, sygn.. akt VIII K 669/16, uniewinnił oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu, a kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.

Wyrok ten zaskarżył ***w całości na niekorzyść oskarżonego pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej – Pani A. B.*** – zarzucając mu:

1. Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, polegający na nieuzasadnionym przyjęciu, iż oskarżony G. B. (1) nie popełnił zarzucanego mu przestępstwa, podczas gdy prawidłowa ocena zebranego materiału dowodowego, a w szczególności zeznań złożonych przez pokrzywdzoną A. B. oraz nagrania przebiegu zdarzenia, dokonana w oparciu o zasady logiki i doświadczenia życiowego, prowadzi do wniosku przeciwnego.

2. Obrazę przepisów postępowania mających wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 167 § 1 kpk w zw. z art. 2 § 2 kpk w zw. z art. 4 kpk w zw. z art. 201 kpk, polegającą na zaniechaniu przeprowadzenia dowodu z opinii innego biegłego z zakresu badań audiowizualnych celem poprawy jakości przedstawionego przez pokrzywdzoną nagrania, co pozwoliłoby w sposób pełny i dokładny odtworzyć przebieg zdarzenia.

W konkluzji apelujący wniósł o uchylenie wyroku Sądu I instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Toruniu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna.

Na samym wstępie stwierdzić należy, iż zdaniem Sądu Okręgowego, Sąd I instancji przeprowadził przewód sądowy w sposób wszechstronny i wnikliwy, dokonując wszelkich niezbędnych czynności dowodowych, koniecznych dla prawidłowego rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Ocena zgromadzonego materiału dowodowego mieściła się przy tym w granicach sędziowskiej swobody, należycie uwzględniając zasady logiki i prawidłowego rozumowania oraz wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego. Pozostawała ona wobec powyższego pod pełną ochroną dyspozycji art. 7 kpk, spotykając się w związku z tym z całkowitą akceptacją Sądu Okręgowego.

Odnotowania wymaga również fakt, iż pisemne uzasadnienie zaskarżonego wyroku sporządzone zostało zgodnie ze wszystkimi wymogami, jakie stawia mu art. 424 kpk, pozwalając tym samym Sądowi II instancji na pełną i właściwą ocenę motywów, jakimi kierował się Sąd Rejonowy przy wydaniu orzeczenia. W szczególności w uzasadnieniu tym w sposób niebudzący wątpliwości przedstawione zostały poczynione ustalenia faktyczne, jak i ocena zebranych dowodów.

Rozpoznając niniejszą sprawę, w żadnym przypadku Sąd Okręgowy nie dopatrywał się także uchybienia przepisom postępowania karnego. Sąd I instancji w toku procesu zgromadził wszelki materiał niezbędny do wydania prawidłowego rozstrzygnięcia.

W związku z tym, iż Sąd Odwoławczy w całej rozciągłości aprobuje stanowisko Sądu Rejonowego w zakresie ustalonego stanu faktycznego, oceny materiału dowodowego, jak i w przedmiocie winy oskarżonego, nie ma więc potrzeby, aby w tym miejscu szerzej przytaczać argumentację zawartą w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku, a za wystarczające uznać należy odwołanie się do niej.

Prawidłowe przeprowadzenie postępowania dowodowego oraz właściwa, zgodna z wymogami art. 7 kpk, ocena wszystkich dowodów, doprowadziły Sąd Rejonowy do w pełni trafnych ustaleń w zakresie stanu faktycznego. Sąd II instancji w całej rozciągłości aprobuje te ustalenia, które to znalazły odzwierciedlenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, traktując je jako własne.

Zgodnie z ze stanowiskiem Sądu meriti, w sprawie brak jest wiarygodnych dowodów na potwierdzenie tego, iż oskarżony popełnił zarzucany mu czyn. Nagranie przedłożone przez pokrzywdzoną należy ocenić tak, jak to uczynił Sąd Rejonowy. Nie było konieczności dopuszczania dowodu z opinii biegłego na okoliczność poprawy jakości nagrania, w celu wykazania winy oskarżonego. Treść nagrania, słowa wypowiedane przez oskarżonego – który nie wiedział, że jest nagrywany - jednoznacznie wykazały, że nie doszło do zaistnienia zdarzenia o przebiegu wskazanym przez pokrzywdzoną. W tym zakresie, Sąd odwoławczy odsyła do argumentacji zawartej w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku.

Świadkowi R. należy dać wiarę, albowiem jej zeznania nie wskazują na to aby próbowała ona za wszelką cenę wspierać wersję oskarżonego - nie ukrywając, iż z miejsca gdzie stała nie widać całości schodów. Gdyby zamierzała złożyć zeznania kłamliwe, to z pewnością potwierdziłaby, że widziała przebieg całego zdarzenia na schodach i zapewne nikt nie byłby w stanie wykazać jej nieprawdomówności. Zatem, jest to świadek wiarygodny. Świadek K. W., również jest świadkiem wiarygodnym, albowiem gdyby chciała celowo „wybielić oskarżonego” to zapewne jej zeznania wyglądałyby inaczej. Nie było problemu aby potwierdziła ona w swoich zeznaniach, że widziała całość zdarzenia i że oskarżony nawet nie dotknął pokrzywdzonej. Tymczasem, jej zeznania wyglądają inaczej, co świadczy o jej prawdomówności. Podobnie świadek J. N. mógłby zeznać w sposób całkowicie potwierdzający wyjaśnienia oskarżonego. Tymczasem, zeznał to co zauważył i zapamiętał- co świadczy o jego prawdomówności. Ponadto, czas w jakim doszło do zdarzenia z udziałem pokrzywdzonej był bardzo krótki i specyficzny. Wszyscy szykowali się do uroczystości weselnej i mieli na to mało czasu. To niewątpliwie utrudnia właściwą obserwację a zwłaszcza szczegółów zdarzenia. Mając powyższe na uwadze, należy uznać, iż argumentacja zawarta w apelacji nie jest w stanie zdyskredytować zasadności zaskarżonego orzeczenia. Sąd I instancji podjął trafną decyzję, we właściwy sposób ją uzasadniając. Uzasadnienie zaskarżonego wyroku zawiera wszelką argumentację dla wykazania niewinności oskarżonego. Sąd Okręgowy nie widzi potrzeby powielania toku rozumowania Sądu I instancji. Wystarczy odwołać się do niego, całkowicie go akceptując.

Ponadto, Sąd Okręgowy nie dopatrył się tego rodzaju uchybień, które stanowiłyby przesłankę bezwzględnej przyczyny odwoławczej, i które stanowiłyby podstawę do uchylenia wyroku.

Z uwagi na sytuację finansową oskarżycielki Sąd Okręgowy zwolnił ją od uiszczenia kosztów sądowych za II Instancję a wydatkami postępowania odwoławczego obciążył Skarb Państwa.